

σταγόνα

σταγόνα, η, ουσ. [<αρχ. σταγών], η σταγόνα. **1.** ελάχιστη ποσότητα ιδίως υγρού: «δώσε και σε μένα να πω μια σταγόνα». **2.** στον πλ. **οι σταγόνες**, λέγεται για φάρμακο, που η χορηγούμενη δόση στον ασθενή μετριέται με σταγόνες, και αυτό το ίδιο το φάρμακο: «ο πατέρας μου, κάθε φορά που του πονούσε το στομάχι του, έπαιρνε είκοσι σταγόνες μπελαντόνα μέσα σ' ένα ποτήρι νερό || μην ξεχάσεις να πάρεις τις σταγόνες σου!»·

- *δεν άφησε σταγόνα*, (για χρήματα ή περιουσία) σπατάλησε ολοκληρωτικά: «έκανε πολύ σπάταλη ζωή κι απ' την περιουσία του δεν άφησε σταγόνα». Από την εικόνα του ατόμου που πίνει ολοκληρωτικά το περιεχόμενο του ποτηριού του. Συνών. *δεν άφησε άντερο / δεν άφησε κολυμπηθρόξυλο / δεν άφησε κουκούτσι / δεν άφησε λέπι / δεν άφησε ρουθούνη / δεν άφησε σάλιο / δεν άφησε σπυρί / δεν άφησε φλούδα*·

- *δεν έμεινε σταγόνα*, **α.** (για χρήματα ή περιουσία) σπαταλήθηκε ολοκληρωτικά: «απ' τη μέρα που έμπλεξε με παλιοπαρέες, δεν έμεινε σταγόνα απ' την περιουσία του». **β.** (για εμπορεύματα) εξαντλήθηκε, πουλήθηκε, καταναλώθηκε όλο: «είχε τόση ζήτηση το εμπόρευμα που έφερα, που δεν έμεινε σταγόνα». Συνών. *δεν έμεινε άντερο / δεν έμεινε κολυμπηθρόξυλο / δεν έμεινε κουκούτσι / δεν έμεινε λέπι / δεν έμεινε σάλιο / δεν έμεινε σπυρί / δεν έμεινε φλούδα*·

- *η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι*, το τελευταίο από μια σειρά αρνητικών γεγονότων που ανεχόταν κάποιος, και που τον κάνει να χάσει την υπομονή του και να εκδηλώσει την αντίδρασή του: «το που τον έπιασε με την γκόμενα ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι, γιατί τα μάζεψε και πήγε στη μάνα της»·

- *μοιάζουν σαν δυο σταγόνες νερό*, τα άτομα ή τα πράγματα για τα οποία γίνεται λόγος, είναι εντελώς όμοια μεταξύ τους: «δεν μπορείς να ξεχωρίσεις αυτά τα δυο αδέρφια, γιατί μοιάζουν σαν δυο σταγόνες νερό || τ' αυτοκίνητά τους μοιάζουν σαν δυο σταγόνες νερό»·

- *ούτε σταγόνα ή ούτε μια σταγόνα*, (για υγρά) καθόλου, τίποτα: «ο γιατρός μου απαγόρευσε το ποτό και δεν πίνω ούτε σταγόνα». (Λαϊκό τραγούδι: *και στο σπίτι δεν υπάρχει ούτε μια σταγόνα λάδι, τόσα στόματα πώς ζούνε πρωί, μεσημέρι, βράδυ*). Συνών. *ούτε στάλα ή ούτε μια στάλα (α) / ούτε σταλιά ή ούτε μια σταλιά (α)*·

- *σταγόνα σταγόνα*, (για υγρά) κατά ελάχιστες ποσότητες: «το καλοκαίρι το νερό απ' τη βρύση έσταζε σταγόνα σταγόνα»·

- *σταγόνα στον ωκεανό*, εντελώς λίγο, εντελώς ασήμαντο σε σχέση με κάτι άλλο: «είναι τόσο πλούσιος άνθρωπος, που γι' αυτόν οι πενήντα χιλιάδες ευρώ είναι σταγόνα στον ωκεανό»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας